

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: A.L., narozená dne ..., bytem ...
zastoupené: opatrovník město Loket, se sídlem T.G. Masaryka
1/69, 357 33 Loket,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě bez data proti rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. RN-..., o invalidní
důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.5.2018 č.j. RN-... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. ... ze dne 18.10.2017 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 251,- Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Včasnou nedatovanou žalobou předanou k poštovní přepravě dne 2.7.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. RN-..., jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 18.10.2017, kterým byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 5. 10. 2017 nebyla invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.5.2018 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 19.2.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně je od 14.6.2017 invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, jde o invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Dále bylo uvedeno, že věk žalobkyně ke dni vzniku invalidity činil 61 let a v rozhodném období od 14.6.2007 do 13.6.2017 získala pouze 3 roky a 4 dny pojištění namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 14.6.1997 do 13.6.2017 získala pouze 5 roků a 119 dnů pojištění namísto potřebných 10 let; tedy požadavek na získání potřebné doby pojištění stanovený v § 40 zákona nebyl splněn a invalidní důchod nemůže být podle § 38 písm. a) zákona přiznán, a proto nebylo námítkám žalobkyně vyhověno. Nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 4.5.2018 byl i osobní list důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 18.4.2018 týkající se dob pojištění žalobkyně.

2. **Žalobkyně v žalobě** velmi obsáhlé a dosti nesrozumitelné, neboť obsahovala mimo jiné věci zcela nesouvisející s napadeným rozhodnutím, přičemž z obsahu je zřejmý její nesouhlas s rozhodnutím, když zejména tvrdila údajné nesrovnalosti v údajích o dobách pojištění (zaměstnání) evidovaných žalovanou; namítala i nesprávné posouzení jejího zdravotního stavu, které se mělo zpětně posuzovat od úrazů, které utrpěla na hlavě, rukou, nohou, páteře a kostrče i úrazů u zaměstnavatele Vřesová. Žalobkyně se domáhala přiznání invalidního důchodu, když jí nebyl přiznán starobní důchod.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Sokolov** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.10.2017 vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námítkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň, oddělení lékařské posudkové služby, dne 19.2.2018 vyplývá, že žalobkyně byla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35% a tato míra poklesu nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1c) přílohy vyhlášky. Také bylo uvedeno, že rozhodujícím postižením je z jejich pohledu porucha osobnosti v.s. na bazi organicity a pokud by psychologickým a psychiatrickým vyšetřením byl objektivizován závažný nález, bylo by možno kvalifikovat dané zdravotní postižení podle tohoto nálezu, a není vyloučeno, že by to bylo ve prospěch žalobkyně, která by toto vyšetření musela podstoupit dobrovolně či by musela doložit nějaké odpovídající nálezy staršího data, které by ukazovaly na příčinu zdravotního postižení.
4. **Žalovaná dne 14.8.2018** ve svém vyjádření k žalobě mimo jiné navrhla její zamítnutí coby neopodstatněné, když z rekapitulace shromážděného spisového materiálu ve vazbě na § 38

zákonu je zřejmé, že invaliditu žalobkyně nelze připsat na vrub pracovního úrazu.

5. Ze zasláního **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.5.2018 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 15.5.2018. Ze založených evidenčních listů vyplývá, že doby pojištění/zaměstnání získané žalobkyní odpovídají obsahu OLDP ze dne 18.4.2018, který byl nedílnou součástí rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018. Založena je mimo jiné i žádost žalobkyně o plný invalidní důchod sepsaná dne 31.3.2003 a i „Záznam o jednání“ OSSZ Sokolov ze dne 22.5.2003, které bylo odročeno a uskutečněno dne 18.7.2003, kdy bylo po posouzení zdravotního stavu rozhodnuto, že není plně invalidní dle § 39 odst. 1 ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona, neboť jí byla přiznána míra poklesu soustavné výdělečné činnosti 25% dle kapitoly XV., oddílu F, položky 2 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., a také bylo uvedeno, že psycholog. a psychiatr. vyšetření neprovedeno a pacientka nesouhlasí s vyšetřením u psychologa, protože by této skutečnosti mohl kdekdo využít, resp. zneužít; vzhledem k rysům paranoidní produkce při jednání na OSSZ však v tomto vyšetření a pak léčbě je spatřována cesta k pomoci této pacientce.
6. Následně **žalobkyně v podání** doručeném zdejšímu soudu dne 1.10.2018 společně s přílohami, tj. jejími písemnostmi uloženými ve velké papírové krabici, vyjádřila své názory, mimo jiné, že je normální, necítí se na psychiatra, možná na psychologku, ale té by se s těch událostí zatočila hlava, jiný by je nepřežil; je spíš vnitřně vyčerpaná a proto omdlela u soudu na chodbě vyčerpaním, na poliklinice, doma ztrácela vědomí, srdce jí vyplo třikrát při interrupci 1. v životě, prožila těžké diskriminace a brutální zacházení a od 60. let, chtěla si konečně odpočinout.
7. **Z podání Okresního soudu v Sokolově** (dále OS Sokolov) ze dne 23.11.2018 č.j. 40 Nc 22006/2018 (39 P a Nc 22/2018), jímž bylo požadováno zapůjčení posudkového spisu, zdejší soud zjistil, že ohledně žalobkyně je u tohoto soudu vedeno řízení o její svéprávnost. Po vrácení předmětného posudkového spisu byl zdejšímu soudu také zaslán protokol o jednání OS Sokolov ze dne 24.7.2019, kdy byla vyslechnuta žalobkyně i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. K.M. a zaslána byla i kopie znaleckého posudku jmenovaného znalce doručeného jmenovanému soudu dne 24.7.2019. Z obsahu uvedeného znaleckého posudku mimo jiné vyplývá ohledně otázky – Jakou formou je vhodné sdělit posuzované, tj. žalobkyni, soudní rozhodnutí?; odpověď – Jakýkoli způsob bude posuzovanou paranoidně a bludně zpracován.
8. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) – pracoviště v Plzni o vypracování posudku.
9. **Z posudku PK MPSV** vypracovaného po jednání konaném dne 10.10.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie a v nepřítomnosti žalobkyně, ve znění o opravě vady posudku ze dne 29.10.2019, vyplývá, že **žalobkyně byla uznána plně invalidní od 1.1.1997, od 1.1.2010 se jedná o invaliditu třetího stupně** podle § 39 odst. 1 zákona, neboť dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace s psychiatrem při jednání komise (žalobkyně přítomna nebyla, ač byla pozvána a doručenkou podepsala) byl zjištěn

dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je porucha s bludy a míra poklesu pracovní schopnosti byla od 1.1.2010 zhodnocena 80% podle kapitoly V, položky 3e) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, a platnost posudku stanovena: trvale. Od 1.1.1997 do 31.12.2009 byla míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnocena 80% dle kapitoly V., položky 2, písmeno c) přílohy (č. 2) k vyhlášce č. 284/1995 Sb.

Dále PK MPSV konstatovala, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov ani námitkového řízení, protože **u žalobkyně se jedná o zvlášť těžké postižení**, časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, trvalá psychotická nebo reziduální symptomatika těžkého stupně, závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 80% podle kapitoly V, položky 3e) přílohy vyhlášky a z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhlášky, a není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 80%, když na horní hranici taxace hodnotila PK MPSV s ohledem na to, že nemoc je plně rozvinuta, celou dobu neléčená a nyní je již velmi malá naděje na stabilizaci zdravotního stavu. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek.

Datum vzniku plné invalidity komise stanovila dnem 1.1.1997, jelikož žalobkyně byla schopna do 3.1.1997 soustavné výdělečné činnosti, potom již nebyla schopna soustavného zaměstnání. Zdravotní stav z té doby nelze bohužel doložit odborným lékařským nálezem, protože se žalobkyně nikde neléčila. V roce 2007 bylo doporučeno psychologické a psychiatrické vyšetření, které odmítla, v roce 2009 bylo dokonce jednání o invaliditě odročeno, dokud nedoloží požadované psychologické a psychiatrické vyšetření. Proto stanovení data vzniku invalidity může být jen spekulativní. Psychiatrickému vyšetření se podrobila až po požadavku soudu a byla předvedena policií ČR (tj. 7.1.2019).

Komise mimo jiné také uvedla, že dle nedatovaného znaleckého posudku psychiatra MUDr. K.M. vypracovaného v řízení o omezení svéprávnosti posuzované, vedeném u Okresního soudu v Sokolově (dle založené kopie podání Policie ČR, obvodní odd. Loket, ze dne 14.1.2019 byla žalobkyně dne 7.1.2019 v 16.00 hod. předvedena k ustanovenému znalci MUDr. K. M. do psychiatrické ordinace v Karlových Varech k vypracování znaleckého posudku) žalobkyně trpí poruchou s bludy; jedná se o chronické onemocnění charakteristické bludným zpracováním informací, v tomto případě persekucním; trpí několika organizovanými bludy, její přesvědčení je nevývratné, jakékoli pokusy o jiná vysvětlení vedou k rozšíření bludných témat. I nesouvisející události jsou zapracovány do bludného schématu. Život uprostřed bludů je strastiplný, žalobkyně cítí strach, je úzkostná, unavená, místy depresivní, žije víceméně izolovaně, samotářsky, je celoživotně opouštěná rodiči, sourozenci, partnerem, oběma syny i v čase pomáhajícími osobami. Úřední jednání jakéhokoliv typu je vysoce ohrožující, vytváří nekonečný potenciál informací a osob, které jsou bludně zpracovávány a interpretovány bez možnosti náhledu, bez možnosti vyhnout se. Onemocnění je chronické, rozvíjí se prakticky od rané zletilosti (16-19 let), jeho projevem je vztahovačný, bludný proces, onemocnění mozku. Toto onemocnění je léčitelné přičemž platí, že čím později se s léčbou začne, tím je léčba méně efektivní; prognóza nejistá.

Závěrem komise uvedla, že podrobně prostudovala celou dostupnou dokumentaci a hlavně z doložených dlouhých dopisů, které žalobkyně napsala při každé žádosti o invaliditu,

jasně vyplývá, že již v té době byly přítomny příznaky duševního onemocnění. Již při jednání posudkové komise v roce 1991 je doložen zápis z jednání, kdy žalobkyně je popsána jako konfliktní, chronická stěžovatelka, tehdy lékaři hodnotili její chování jako rentovou tendenci. Dopis žalobkyně z 8.4.2003 je plný paranoidních bludů, v dalších dopisech z 6.11.2006, 12.5.2009 a popisu úrazu hlavy z 5.6.2007 se odráží čím dál hlubší destrukce její osobnosti. Také zápis z jednání na OSSZ 21.2.2007 dokládá arogantní jednání ze strany žalobkyně, nespokojenost se spisem, který je záměrně měněn v její neprospěch. S výše uvedeným koresponduje znalecký posudek MUDr. M. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

10. Dále byl zdejšímu soudu dne 4.10.2019 doručen **rozsudek OS Sokolov č.j. 40 Nc 22006/2018** (39 P a Nc 21/2018 a 39 P a Nc 22/2018) ze dne 22.8.2019, jímž byla výrokem I. žalobkyně, tj. A.L., omezena ve svéprávnosti na dobu tří let od právní moci tohoto rozsudku tak, že není způsobilá nakládat s majetkem, jehož hodnota přesahuje částku 5 000 Kč měsíčně a; výrokem II. byl žalobkyni jmenován opatrovník, a to město Loket dle § 465 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který je oprávněn za žalobkyni činit veškerá právní a jiná jednání, pro které je její svéprávnost omezena. (Z úřední činnosti je soudu známo, že předmětný rozsudek dosud nenabyl právní moci, protože proti němu bylo podáno žalobkyní odvolání a spis byl předložen Krajskému soudu v Plzni k rozhodnutí o podaném odvolání.)
11. **Podání žalobkyně** předané k poštovní přepravě dne 23.10.2019 a doručené zdejšímu soudu dne 24.10.2019 je velmi obsáhlé a obsahuje její reakci na zasláný posudek PK MPSV ze dne 10.10.2019, který je dle ní lživý, zejména nesouhlasila s tím, jak byl posouzen její zdravotní stav, protože její názor je jiný.
12. **Usnesením zdejšího soudu ze dne 29.10.2019 č.j. 16 Ad 56/2018-101** byl žalobkyni ustanoven opatrovník a to město Loket s ohledem na její zjištěný zdravotní stav popsaný ve výše citovaném posudku PK MPSV a i uvedený rozsudek OS Sokolov č.j. 40 Nc 22006/2018 (39 P a Nc 21/2018 a 39 P a Nc 22/2018) ze dne 22.8.2019, když usnesení bylo doručeno dle založených doručenek opatrovníkovi dne 30.10.2019 a žalobkyni 1.11.2019.
13. **S účinností do 31.12.2009 bylo v § 38 zákona** stanoveno, že má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal
 - a) plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
 - b) plně invalidním následkem pracovního úrazu.
14. **Podle § 39 odst. 1 zákona ve znění platném do 31.12.2009** pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu
 - a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
 - b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.
15. **Dle § 43 zákona ve znění platném do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním
 - a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
 - b) následkem pracovního úrazu.
16. **Dle § 44 odst. 1 věta první zákona ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho

schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

17. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

18. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci pouze však podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.

19. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

20. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

21. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

22. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za

základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

23. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4.5.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
24. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 10.10.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 1.1.1997 (do 31.12.2009 se jednalo o plnou invaliditu), proto je žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.10.2017 bez nařízení jednání zejména v zájmu žalobkyně s ohledem na její zdravotní stav i délku řízení rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. **Dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 1.1.1997 do 31.12.2009 odpovídal plné invaliditě a od 1.1.2010 třetímu stupni invalidity, tedy i k 18.10.2017 a 4.5.2018,** když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 80%, avšak přiznaná míra poklesu pracovní schopnosti činila lékařem OSSZ pouze 30% a lékařem ČSSZ 35%, neboť do 7.1.2019 nebylo provedeno psychologické či psychiatrické vyšetření žalobkyně, které se podařilo provést až v řízení vedeném u OS Sokolov o svéprávnost žalobkyně, jak uvedeno shora.
25. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 10.10.2019 ve znění usnesení o opravě vady posudku ze dne 29.10.2019 plně invalidní od 1.1.1997, od 1.1.2010 se jedná o invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik plné invalidity (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31.10.2019 č.j. 16 Ad 56/2018-108. Rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o jejích žádostech sepsaných v předchozích letech – nejblíže k datu vzniku byla žádost žalobkyně o invalidní důchod uplatněná dne 31.3.2003 u OSSZ Sokolov (od tohoto data bude žalovaná postupovat ve smyslu § 55 odst. 1 a 2 zákona, splní-li žalobkyně potřebnou dobu pojištění pro nárok na výplatu invalidního důchodu vzhledem k invaliditě uznané od 1.1.1997), na jejímž základě byl její zdravotní stav posouzen dne 22.5.2003 a po odročení dne 18.7.2003, kdy nebyla uznána plně ani částečně invalidní. Dále byly s žalobkyní sepsány žádosti o invalidní důchod dne 8.10.2008, 13.9.2012, 18.3.2015 a 8.3.2017, jak vyplývá z obsahu posudkového i dávkového spisu, přičemž podkladem pro vydaná zamítavá rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ, ČSSZ i PK MPSV, avšak až do vedení řízení o svéprávnost žalobkyně u OS Sokolov shora uvedené nebylo k dispozici psychologické či

psychiatrické vyšetření, jelikož je žalobkyně odmítala, když i k soudem ustanovenému znalci psychiatrovi musela být předvedena Policií ČR dne 7.1.2019, aby mohlo být realizováno její vyšetření, kterým byl zjištěn její psychický stav, tudíž posudkoví lékaři ani PK MPSV jej nemohli posoudit v předchozích řízeních o invaliditě, když příslušná vyšetření žalobkyně odmítala.

26. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. Dále od 1.1.2010 platí, že u pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
27. Soud také podotýká, že žalovaná v záhlaví rozhodnutí ze dne 4.5.2018 uvedla nesprávné datum narození žalobkyně 16.5.1955 místo správného data 16.7.1955.
28. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, kterou však blíže nespecifikovala, proto bylo rozhodnuto dle zjištěného uhrazeného poštovního za písemnosti zaslané žalobkyní soudu v této věci a byla jí přiznána celková částka ve výši 251,- Kč za dva dopisy á 44,-Kč (žaloba doručená dne 4.7.2018 a podání doručené dne 24.10.2019) a balík s podáním a písemnostmi á 163,-Kč doručený soudu dne 1.10.2018, přičemž soud považuje stanovenou lhůtu za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 31. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně